

(ಶ್ರೀ ಆರ್. ಮುನಿಸ್ವಾಮಯ್ಯ)

ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಹಾಕಿಸಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್ (ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯನವರು ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ಗೌರವ ಸಂಭಾವನೆ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಏನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಸಿದ್ದಾರೋ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮ ಸಂಭಾವನೆ ಕೊಟ್ಟು ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಭಾಷಣಕಾರರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು, ಒಂದುವೇಳೆ ಅವರು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಷ್ಟು ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಭತ್ಯೆ ಮತ್ತು ಗೌರವ ಸಂಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಜನರೂ ಸಹ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಈ ಗೌರವ ಸಂಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಾವು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಕಾದುನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾಟಕ-ಸಂಗೀತ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕಲೆಯ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗ. ಇವುಗಳಿಗೂ ಸಹ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಲೆಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ ಕಾರಣ ನಾವು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಕಾದು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಾಕಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದಕಾರಣ ಈಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಾಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆದಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—What does the Hon'ble Member say?

Sri P. R. RAMAIA.—I don't press the Resolution.

The resolution was, by leave, withdrawn.

No. 16. Extending the period prescribed for safeguarding the interests of Scheduled Castes and Tribes by ten years.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಟಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ಸಾವಗಡ—ಅನು ಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ:

“ನಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವು

ದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಬಾಧಕ ಉಂಟಾಗದಂತಿರುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿರುವಂತೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಜಾತಿಗಳವರ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಗಳವರ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದ ಮೇರೆಗೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅವಧಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ 10 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ.”

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಅವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಲು ಇಚ್ಛೆಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಈ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಗಳವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಒಂದು ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅವಧಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸಮಾಪ್ತವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯುಂಟಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಾನೀಗ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹರಿಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನಿದ್ದರೂ ಈವರೆಗೂ ಈ ಜನಾಂಗದವರಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಈ ಎಲ್. ಎ., ಎಲ್. ಸಿ. ಮತ್ತು ಜಿರ್ನಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಏನೊಂದು ಈ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಅವಧಿ ಇದೆಯೋ ಇದು ಪೂರೈಸಿದನಂತರ ಈ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಯೂ ಯಾವ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೂ ಮೀಸಲಾಗಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಇವರು ಇತರ ಜನಾಂಗದವರಂತೆ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೆಲವು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾವುಗಳಾರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಈ ಮೀಸಲಾಗಿಡದೆ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ನಾವುಗಳು ಯಾರೂ ಇತರ ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ಇಂಥ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಹಮ್ಮದೀಯರಿಗೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಸ್ಥಾನಗಳು ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹಿಂದೆ ಈ ಸಭೆಗೆ 20-30 ಜನ ಮಹಮ್ಮದೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಅಂಥ ಅವಕಾಶವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಇಬ್ಬರೂ ಸಹ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆನೂ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ—ಇದನ್ನು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ—ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಕೆಲವು ಕಡೆ ನಾವು general seatನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಒಂದುವೇಳೆ general seatನಲ್ಲಿ contest ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ reserve seat ಗೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಗಾಗಲಿ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಾಗಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಬಾರದ ಹಾಗೆ ಹೊಡೆದಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನಾವು ಅರ್ಥಿಕ, ನೈತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದು

THE INTERESTS OF SCHEDULED CASTES AND TRIBES BY TEN YEARS

ಇದಿದ್ದರೇ. ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಬಾರದ ಹಾಗೆ ಇನ್ನೂ ಇಪ್ಪತ್ತಿನಿಂದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟರೂ, ಆಗಲೂ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತೇ ಬೇರೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು ಅನುಮಾನ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅವಧಿ ಮುಗಿದುಬಿಟ್ಟರೆ ಅಮೇರಿಕ ನಾಪು ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತರೂ ಬರಬಹುದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದು. ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅಲ್ಲೋಕೂಡ ಈ ಅವಧಿಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗೆ ಇದೆ. ಆ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.— Resolution moved :

“In order that the Depressed class people may advance in all directions, this Assembly is of the opinion that the period fixed under the Constitution to safeguard the interest of Scheduled Castes and Scheduled Tribes be extended further by ten years so that their rights and privileges may not be adversely affected.”

ಶ್ರೀ ಸೋಲೂರು ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಮಾಗಡಿ).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯ ಬಹಳ ಸಾಧುವಾದುದು ಮತ್ತು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ 1947ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ೬ನೇ ತಾಳಿದ ಮೇಲೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯ ಜನರಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾದುದು, ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಕಾರ 1957ನೇ ಇಸವಿಯ ಚುನಾವಣೆವರೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದು ಮುಂದಿನ ಚುನಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕಾರೋಟಿಟವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದದ್ದು. ಇದಕ್ಕೆ ಏಕಾಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಸಾಬ್ಬರೂ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿ, ಈ ರೀತಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ ಅವರು ಮುಂದುವರಿದು ದೇಶದ ಸತ್ತ್ವಜಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕತೆಯಿಂದ ನಾನು ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ ಈ ಸಭೆಯವರೂ ಕೂಡ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಗೋವಿಂದರಾಜು(ನಲವುಂಗಲ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಸ್ಪೀಕರಾದ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೇಕಾದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹತ್ತು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ

ಇನ್ನೂ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸಾಲದು. ಇದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ನಿರ್ಣಯ. ಇದನ್ನು ಸಮಯೋಚಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದುದು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಉಚಿತವಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮೀಸಲು ಸ್ಥಾನ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರಿಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯಲು ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ 20 ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಇರುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಅನುಕೂಲಗಳು ಬೇಕು, ಅವುಗಳನ್ನು ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಾದಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ, ಅದರಂತೆ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅವರಿಗೆ ಮೀಸಲು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿದರೆ ಆದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ನಿರ್ಣಯವು ಬಹಳ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಸ್ಪೀಕರ ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

*Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).— This resolution deserves the very best sympathies of this House, Sir. I am definitely of opinion that these five years have not been of much use to their progress because this is a period of preparation. After all, so long as these communities are at the lowest level, it is impossible for India to progress. So, in the interest of India, it is very necessary that these backward communities, which are in the lowest rung of the ladder, should go up. With that in view, in our democratic set up, they rightly prescribed a period of ten years in the first instance. This first instance appears to be of use, but not of much use, because this is only a period of preparation. There have been leaders in each State who opened their eyes and helped these forlorn people to come forward but sufficient progress has not been made. It is very necessary that youngsters who are just coming up in education and other fields ought to be given a chance. I am definitely of opinion that so long as this reservation and this protection is not given, it is not possible for them to come up in general elections. It is very easy to say that we are very sympathetic and all that. Whether every one of the 18 crores of voters would be sympathetic to their aspirations is a matter for doubt. More than that, economically

(SRI A. BHEEMAPPA NAIK.)

they are incapable of standing against other forward people and come up in general elections. Therefore, it is necessary that their aspirations must be respected by one and all. I appeal to the Government of Mysore to view this sympathetically and send up this resolution to the Central Government that for another ten years at least in the second instance, the safeguards given to Scheduled Castes should be continued. Let us consider and see whether by then they would come up to the general level. It is very necessary that they must advance politically, socially and economically. Without political advancement there cannot be any social or economic advancement. Political consciousness is just felt by one and all. Sir, this community which was crushed and trampled down to abysmal depth is just opening its eyes. Therefore, in the nature of things, all of us should show our utmost sympathy to this request of theirs and concede demands for ten more years. It would not be difficult for the Government of Mysore also to send this representation to the Government of India. I do not think they would oppose this. Therefore, with these few words I very strongly appeal to this House to stand by this resolution and support it.

4-30 P.M.

Sri P. R. RAMAIA (Basavangudi).—Sir, this resolution has come before this House at the most appropriate time. I am very glad that Sri C. T. Hanumanthiah has seized the opportunity and brought this resolution before this House. As one who has moved and has been moving very intimately with the Harijans, I have to say with great regret that in spite of our best efforts, that community has not reached the standards it ought to have reached within these five years. Sir, it would take a long time for this community to come up to the standard of other communities. It is our duty, our paramount duty, to bring that community forward and to help them to stand up as men. Sir, in Government service, we have reserved 18 per cent for the recruits that are coming

for appointments. That 18 per cent has to be reached as early as possible. It is not enough that it is simply placed on the statute book or in the Government Order. It is very necessary that we have to realise the urgency of the problem. Twenty per cent of the people of this land to be called Harijans and kept separate and they not coming up to standards is a matter of deep disappointment to us. Mahatma Gandhi had the ideal of a Harijan girl occupying the *gadi* of the Indian Republic. His mind was such that he wanted Harijans to come up to the highest standards possible. Therefore, it is very essential that this Government should recommend to the Government of India to change the Constitution in such a way as to further the period by ten years for giving reservation. Sir, the Mysore Government would have shown the way to other States in this matter. Therefore, I am sure the Government has no objection to accept this resolution. We are in full sympathy with this resolution. It means that our Government can only recommend, because the power is with the Government of India, with the Parliament. Therefore, let us all support this resolution with one voice and show our sympathy to that community.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮನ್ (ಚಾಮರಾಜ ಪೇಟೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಈ ಠರಾವನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು, ಶ್ರೀ ರಾಮಯ್ಯನವರು ಇತರರು ಈ ಠರಾವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಪ್ರಯೋಗಾರ್ಥವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಕಾಲ ವಿಶೇಷ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು. ಇಷ್ಟು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಏನೂ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಠರಾವಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ತುಂಬ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಈ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕೋದರೆ ಮತ್ತೆ ಆ ಜನಾಂಗ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಜನಾಂಗದ ಒಂದು ಭಾಗ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಇಡೀ ಜನಾಂಗವೇ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಈ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

THE INTERESTS OF SCHEDULED CASTES AND TRIBES BY TEN YEARS

ಡೆಲ್ಲಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಈ ರೀತಿಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಈ ರಾವವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾವು ಈ ರಾವವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ರಾವವಿನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿ ಪೆಡ್ಲರ್ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಅವಧಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ರಾವವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಗೌಡ (ಅರಕಲಗೂಡು).—ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದವಾಗ ಈ ರಾವವಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ಭಾಷಣಕಾರರು ಹೇಳಿದವಾಗ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಯಾವ ಒಂದು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದರೂ ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಆ ಜನ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅವರು ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಉತ್ತೇಜನಾರ್ಹವಾದುದು. ಅದರಿಂದ ಅವರ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಆ ಜನ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ, ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗವಹಿಸುವ ತನಕ ಅವರಿಗೆ ಈ ವಿಶೇಷ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೂ ಇದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವಂತೆ ಈ ವಿಶೇಷ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಉಚಿತ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಭೆಯ ಸರ್ವಾನುಮತವಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಿ ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ (ಕಡೂರು).—ಸಾವು, ಶ್ರೀ ಸಿ. ಚಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ತಂದಿರುವ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಬಹಳ ಸಾಧುವಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು ಶಾಸನಸಭೆ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವರ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬಂದಮೇಲೆ ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಪಕ್ಷಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಹತ್ತು ವರ್ಷಕಾಲವಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಮೀಸಲು ಸ್ಥಾನಗಳಿದ್ದರೆ ಅವರ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಪಕ್ಷ ಸುಖಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು, ಈ ವಿಶೇಷ ರಿಯಾಯಿತಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕೆಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷಕಾಲ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅಜನಾಂಗ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗದಂತೆ ಅವರೂ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಶಾಸನಸಭೆ, ಬಿಲ್ಡ್ ಬೋರ್ಡು ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಮಂಡಲಗಳಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಪಾರ್ಲಿ

ಮೆಂಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಸಾಧುವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಅನುಮೋದನೆಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ನಿರ್ಣಯ ಇದೆಂದು ಹೇಳಿ, ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ (ದಾವಣಗೆರೆ).—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಂದುಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಮೊದಲೇ ಇತ್ತು. ಕಾರಣ, ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೋಮಿನವರನ್ನೂ ಸುಧಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವವರೆಗೂ ಅವರಿಗಾಗಿಯೇ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಹರಿಜನರ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಗವಂತನ ಅವತಾರವಾಗಿ ಬಂದವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಹರಿಜನರೆಂದು ಕರೆದರು. ಅಂಥವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮಾತ್ರವೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧವನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನು ಈ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿದು ಎಲ್ಲರೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಅದರಂತೆಯೇ ಕೇಂದ್ರದವರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಚನ್ನಗಿರಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಪಾರ್ಲಿಯ ಪರವಾಗಿ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಹಿಂದೆ ಭಾಷಣಮಾಡಿದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರುಷಗಳೆಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಾರಾವಕಾಶ ತೀರ ಕಡಮೆ. ಅವರು ಹತ್ತು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದೆಂದು ಹಿಂದೆ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯಂಟ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯದಂತೆ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಅವರಿಗೆ ಈ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಸೆಂಬ್ಲಿ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಚುನಾಯಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಶಕ್ತಿರಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿರುವುದು ಸಾಧುವಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

*Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—Sir, I have listened patiently the arguments advanced by the members of the Assembly that have spoken already that the reservation that is given to the Harijan members or the

(SRI MULKA GOVINDA REDDY.)

Harijan community should be continued by another ten years. It is true that this community is the most oppressed, suppressed and dominated by the classes. In India classes and communities can be synonymously used. The most backward community in India and the most oppressed community in India is the Harijan community. For centuries, we must admit with shame, we have not given this community a fair treatment. We are out to establish a classless and casteless society. If we are really sincere in that faith and if you want to implement that faith in action, we do not want to see that this community should continue to be called as Harijan Community; should continue to claim the patronage of the classes. I for one believe that this attitude of patronising this community should stop; and they on their part should strive and struggle hard for equality—political, economic and social. The Government of India and other Governments have accepted the policy of establishing a Socialist State in India. The pace of progress should be quickened and for that reason the First Five-Year Plan is being completed and the Second Five-Year Plan is going to be ushered in; and we may have to think of having some more plans for the progress and well-being of the country. Sir, by the completion of the Second Five-Year Plan, it is quite possible that we may narrow down the gulf between the haves and have-nots and when such being the case there is no reason for the Harijan community to feel that they are still oppressed by the higher classes; and there is no reason for the higher caste people to think that they still want to have or they want to still extend the patronage to the Harijan community. The very approach is very wrong. I feel that the members of that community should never think that they are oppressed and that they should crave for the indulgence or the patronage of the higher classes. They should feel one with the others; and as a matter of right, they should have all the amenities, all the facilities, all the privileges

enjoyed by others. And they should feel as Indians, and they should not feel that they are still the members of the Harijan community craving for the patronage of the higher classes. If you realise that that should be the aim, if you realise that they should fight as Indians and not as members belonging to a particular community. I am opposed to any plea that we are of a higher class, and caste and that we should extend this favour to this community. It is not out of that sense that we should think to solve this problem. Sir, we as Indians should solve this problem and we as Socialists should solve this problem, as a human problem, as problem intimately connected with politics, with economics and social problems.

At present, under the Constitution the reservation to this community is guaranteed for ten years. We have already spent six years and we have got another four years. By that time it is quite possible that this community and other communities which are included under the Scheduled Castes may well have advanced to a stage when this nomenclature itself will have to be wiped out. I therefore feel, Sir, that there is still time to consider this question; and if by that time we will not have progressed to an extent where we can abolish this reservation, where the members belonging to that community can proudly feel that they are one with others, then, Sir, we must think of considering and extending this reservation by another ten years. If by that time the people belonging to that community were to suffer or continue to suffer under the same burden or continue to suffer the same ill treatment from the higher classes or continue to suffer very badly economically, then it is but right that this reservation should be extended. I do not feel, Sir, that they should strive for reservation; on the other hand they should put the revolutionary wheel into the force and see that they are better off, that they are one with other communities, and that this distinction of communities or classification of classes and castes should be done away with. Thank you, Sir.

THE INTERESTS OF SCHEDULED CASTES AND TRIBES BY TEN YEARS

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಅವಧಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮುಂದಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ಅವಧಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಇದು ಏನಾದರೂ ಕೊನೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ನೂರಾವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೂ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಈ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಕೊಡಿ, ಆ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವೊತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಸಮಾಜವಾಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಬಾವಿ ತೆಗೆಸಬೇಕಾದರೆ ಹರಿಜನರ ಬಾವಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ಎದೆಗೈ, ಬಲಗೈ ಎಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸ; ಹಾಸ್ಯಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಹರಿಜನರ ಹಾಸ್ಯಲುಗಳು—ಈ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಆ ಹಣವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇದು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಇದನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಹೇಳುತ್ತಾ, ಇದ್ದೇವೆ ಆದರೂ ಈ ಒಂದು ಜಾತೀಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೇ ಹೋಗಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ವಾದವಿನಾದಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದೇ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬರೀ ಒಂದು ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇತರ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಮುಂತಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ನೌಕರಿ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಈ ಕೋಮಿನವರಿಗೆ ನೌಕರಿ ಕಮ್ಮಿ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಿಫರೆನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಿಫರೆನ್ಸ್ ಬಾಕಿ ಜಾತಿಗಳ ನಮಕ್ಕೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಇತರರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ನೌಕರಿ ಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇವರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಬರೀ lip sympathy ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಹರಿಜನರೇ ಬೇರೆ, ಇತರರೇ ಬೇರೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಇರುವವರೆಗೂ ಈ ಹರಿಜನ ಕೋಮಿಗೂ, ಇತರ ಕೋಮಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಅಂತರ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಶತಸ್ತಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹರಿಜನ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟೇ: ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರೇ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು, assert ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ಎಷ್ಟು ಕಾಲದ

ವರೆಗೆ ಈ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟು ಕಾಲದವರೆಗೂ ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಹತ್ತು, ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಐದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ರೊಟ್ಟಿತುಂದು ಬಿಸಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಬಿಸಾಕಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಭಾರ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೂಡ ಅವರೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹರಿಜನ ಬಾಂಧವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಟಿವ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ನಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಆದರೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ತಾವೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಅಂಥ ಹತ್ತಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮ್.—ಅದಕ್ಕೇ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ನಲವತ್ತು ಜನ ಇರತಕ್ಕ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇವರ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಉದಹರಿಸಿ ಹೇಳಿದರು, ಆ ಹಕ್ಕನ್ನು ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡಲೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಜನ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಲಿ, ನಾಳೆ ಅದಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅದೇ ಹಕ್ಕುಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅಷ್ಟು ಧೈರ್ಯಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸಾಧನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲದೆಯೇ ಹೊರತು ಇತರರು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರ ಹಕ್ಕು ಸಾಧನಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವುದು. ಈ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇರುವುದೇನೋ ನಿಜ, ಆದರೆ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಹರಿಜನ ಬಾಂಧವರೂ ಕೂಡ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

*Sri H. SIDDHAVEERAPPA (Minister for Home).—Sir, I am glad to have had an opportunity of participating in this debate. My friend Sri Hanumanthiah has brought forward a resolution to the effect that the constitutional provision guaranteeing reservation for a particular period will have to be some definite period of ten years or extended for another period, may be whatever it may be. While so doing I was very happy to find that quite a large number of my other friends who do not belong to Scheduled Castes have shown their fullest sympathy regarding the spirit of the resolution. On that side of the House they have expressed their sympathy for the spirit underlying the resolution, though of course

(SRI H. SIDDAVEERAPPA.)
 our elder politician my friend Sri Hutche Gowda wanted to make use of it for political purposes. I for one thought that he would not fall a prey to that temptation but would simply state what is to be done with regard to these unfortunate brethren. I had the advantage of being present when the relevant clause in the Constitution was debated in the Constituent Assembly. There were certain friends who said that if this element of reservation was introduced then fissiparous and separatist tendencies would develop and therefore it may not be advisable. But taking an over-all picture, taking into consideration that because these unfortunate brethren who happen to form the bulk of the population in any State are socially and economically and otherwise also very backward, it was decided that until such time as they were able to stand on their own legs this kind of artificial respiration may be necessary. It is now said five years or four years are about to elapse and the amount of progress which we all expected has not been achieved. I am quite prepared to concede that position to a certain extent. But it cannot be gainsaid that by and large things are definitely on the increase for the betterment of these unfortunate brethren. As a matter of fact if one sees the amount of developmental expenditure and the percentage of developmental expenditure that has been incurred for the rural parts where most of these unfortunate brethren live, it is not in vain all that expenditure has been incurred. I am in full sympathy so far as the Scheduled Castes are concerned. They are very backward. But at the same time those of us who know intimately the rural life, those of us who know how the others, the non-Scheduled Castes or higher castes people are living, in my opinion the disparity in their economic conditions is not very much. Therefore the question is now to build the economic progress of these people from the bottom. And while doing so we have to admit that special preference will have to be shown to the

scheduled Castes. I for one have been watching the progress of these people and today nobody can say their condition is as it was prior to 1947. As a matter of fact, quite a large number of them are coming up. Some are intelligent, extraordinarily intelligent. If I may instance one case, I know of one man who belongs to Scheduled Classes working at Bhadravathi Iron Works as a Superintendent and has been doing splendid work much better than any one. Opportunities have to be provided for them, not only in Government Service, but otherwise also. It is impossible to provide employment to all of them in Government Service. We have to provide them with opportunities to earn their livelihood. What with the land revenue reforms, the day will soon come when they become owners of the lands which they are cultivating. Perhaps then they will be able to stand on their own legs. But until such time they are enabled economically to stand on their own legs, a certain amount of Government help is necessary. If I may quote one instance from past history, when the Miller Committee Report was published, they had a certain idea, that within such and such a period these backward classes will have to get certain representation and so on. They have not got it even today. You cannot blame anybody for that. As a matter of fact, so far as services are concerned it cannot be gainsaid that except for the Scheduled Castes and for socially backward people, the provision in the Constitution is that purely on ground of community nobody can be shut out. That is the real position. I therefore feel, Sir, that under article 334 of the Constitution, a particular period is fixed, namely, ten years. It may be that time may come when that period is coming to a close when we have to pass these resolutions. We have still four or five years. Let us wait and see. When such a time comes, if it is found necessary, to continue this reservation taking into considerations the conditions as they will be at that time because the world is changing very fast beyond anybody's recognition we shall consider the question then. We

shall see how social and other conditions will be at that time. Then will be the time to consider this resolution.

There is also another point. After all this question will have to be discussed by the Parliament and it is Parliament and Parliament alone that has the sovereign right to examine that question and take a decision. I therefore feel, Sir, and I assure the Hon'ble Member that Government are in fullest sympathy with the views expressed by him. Where and when it will have to be considered, the matter will be examined. But in the meanwhile, let us put our shoulders together and see that the economic condition of these people are bettered from day to day. I think, Sir, with this assurance my Hon'ble friend will be good enough not to press his resolution.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಈ ಮಹಾಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಮತ್ತು ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರಾಜುರಾಯವರು, ಇವರಿಬ್ಬರ ವಿನಾ ಎಲ್ಲ ಮಹನೀಯರೂ ಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. . . .

Sri Mulka GOVINDA REDDY—I am sure, Hon'ble Member has not followed my speech. He is travelling in bullock-cart; I am travelling in an aeroplane!

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕು.

Sri T. CHANNIAH.—May I bring it to the notice of this House that the Hon'ble Member Sri Mulka Govinda Reddy and Sri B. Hutche Gowda spoke in favour and supported this resolutions.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ನಾನು ಅವರನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರಾಜುರಾಯವರೂ ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಅರ್ಥ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಅಂದರೆ ಹರಿಜನರು ಈ ರೀತಿ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಬಾರದು, ಸ್ವೇಚ್ಛಾರ್ಥಿ ಕೇಳಬಾರದು ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವ ತನಕ ಅವಧಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪನವರು ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು

ನಂಬಿ ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

The resolution was, by leave, withdrawn.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ಬೇರೆ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಇದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಹಾಗಾದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ದಿವಸ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವ 90 ನಿರ್ಣಯಗಳ ಪೈಕಿ 8-10 ನಿರ್ಣಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಉಳಿದಿವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದನ್ನು ಈಗ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. Due to delay in the receipt of the Bill to implement the decision on the Report the States Re-organisation Commission, there will be a change in the Programme of Business. We will adjourn today and meet on the 12th March 1956 at 8-30 a.m. The Budget will be presented on that day by the Hon'ble the Finance Minister at 9-30 a.m.

On the 13th March 1956 we will have voting on Demands for Additional Grants for 1955-56. On the 14th we will have the consideration and passing of the Appropriation Bill relating to the said demands for a short time and thereafter commence general discussion on the Budget. General discussion continues on the 15th and 16th. From the 17th March 1956 until the 29th March 1956, including Sunday the 25th, there will be voting of Demands for grants. On the 30th March, we will have the Appropriation Bill regarding the Demands for grants for the year 1956-57. The subsequent programme of business will be intimated in due course.

The House will now adjourn and meet again on 12th March 1956 at 8-30 in the morning.

The House adjourned at Ten Minutes past Five of the Clock to re-assemble at Thirty Minutes past Eight of the Clock on 12th March 1956.